

ONDÖRT MÂSUMU

TANIYALIM

5. MÂSUM ,

İMAM HÜSEYİN (a.s)

Seyyid Mehdi DADVER

Çeviri

Muhammed MUCAHİDİ - M. Cevad İSLAMİ

ONDÖRT MÂSUMU TANIYALIM

5. MÂSUM , İMAM HÜSEYİN (a.s)

Seyyid Mehdi DADVER

Çeviri

Muhammed MUCAHİDİ - M. Cevad İSLAMİ

Dadver, Mehdi, 1318 -

Ondört Mâsumu Taniyalim 5 Mâsum, İmam Hüseyin(a.s)/by Mehdi Dadver; Translated by Muhammed Mucahidi - M. Cevad İslami.- Qum: Ansariyan, 2005.

40 P. Illustrated (Ondört Mâsumu Taniyalim (a.s); 5)

ISBN: 964-438-705-8 (Vol.5)

Orijinal adı: (ع) اشنائی با معصومین - معصوم پنجم - حضرت امام حسین

1. Hussain ibn Ali(a.s) Third Imam, 4 - 61 A.H. - Biography.
2. The Fourteen Infallibles - Biography. I. Mucahidi, Muhammed, Tr.
II. İslami, M. Cevad, Tr. III. Title. IV. Title: Ondört
Masumu Taniyalim; 5.

297.953

BP41.4

زندگانی چہارده معصوم(ع) - (۱-۱۴) ترجمہ ترکی استانبولی

معصوم پنجم - امام حسین(ع)

ONDÖRT MÂSUMU TANIYALIM (1-14)

5. Mâsum - İmam Hüseyin(a.s)

Sayyid Mehdi Dadver

Ceviri: Muhammed Mucahidi - M. Cevad İslami

Yayınlayan: Ansariyan Yayinlari - Kum

1.Baskı. 1372 - 1414 - 1993

2.Baskı. 1384 - 1426 - 2005

Matbaa: Negeen

Tiraj: 1000

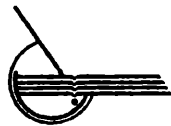
Sayfa Sayisi: 40

Boy: 162x229 mm

ISBN: 964-438-700-7 [14Vol. Set]

ISBN: 964-438-705-8 [Vol.5]

BÜTÜN HAKLARI MAHFUZDUR

ENSARIYAN YAYINLARI

P.O. Box 187

22 SUHEDA CAD. KUM

IRAN ISLAM CUMHURİYETİ

Tel: 0098 251 7741744 Fax: 7742647

Email: ansarian@noornet.net

www.ansariyan.org & www.ansariyan.net

Bismillahirrahmanirrahim

YAYINCININ ÖNSÖZÜ

Allah ile kulları arasındaki bağlar ve ilahi feyizlerin insanlara ulaşmasındaki vasıtalar olan peygamberleri (a.s) ve Allah'ın lütuf ve inayetinin mazharları olan masum imamları (a.s) tanıma, insani kemale eğilimi olan biz nakıs insanlar için bir zorunluluktur. Çünkü ancak onların hayat, siret ve ahlakını bilmekle mutluluk yolunu bulabilir, dünya ve ahiret saadetine erişebiliriz. Elinizde olan bu kitaplar yeni kuşağın okuyup din önderlerimizin hayatlarını örnek edinerek içinde bulunduğumuz madde dünyasının sıkıntıları, sorunları ve ruhi bulanımlarından kurtulması için hazırlanmış ve türkçeye çevrilmiştir.

Bu arada yazarımız hüccet-ül islam seyyid Mehdi AYETULLAHİ (Dadver)ye ve değerli mütercimler sayın Hüccet-ül islam Muhammed MUCAHİDİ ve Hüccet-ül islam M. Cavad İSLAMİ'ye içten teşekkürlerimizi sunar, Allah Teala'dan cümlesinin tevfik ve saadetini dileriz.

Muhammed Tâki ENSARİYAN

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى خَيْرِ خَلْقِهِ
مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الَّذِينَ أَذْهَبَ اللَّهُ عَنْهُمْ الرِّجْسَ
وَطَهَّرَهُمْ تَطْهِيراً.

TAKDİM

"Bütün hamdlar alemlerin Rabbine mahsustur. Salat ve Selam onun yaratıklarının en hayırlısı Hz. Muhammed (s.a.v) ve Ehl-i Beytine olsun. Öyle bir ehli Beyt ki, Allah her türlü kötülüğü onlardan giderdi ve onları tertemiz kıldı."

İnsanın eğitiminde, örnek edindiği kişilerin büyük etkisi vardır. Bütün bir insanlık için kendisinde güzel örnekler olan Resulullah (s.a.v) aramızda iki değerli emanet bırakmıştır: Biri kur'an-ı kerim ve diğeri ise Ehl-i Beyt (a.s)dır. Kur'an-ı Kerim bizim için hayat kitabımız, hayat kaynağımız, Ehli Beyt ise bizleri Kur'an'ın emirleri doğrultusunda yönlendiren ameli örneklerimizdir.

Bu yüzden onların hayatını okumak ve bilmek, bütün müslümanlar için özellikle çeşitli entrikalar öz kültüründen, öz değerlerinden uzaklaştırmaya çalışılan yeni kuşak için bir zaruret teşkil etmektedir. Bu zarureti göz önünde bulundurarak değerli araştırmacı yazar Hücet'ül islam vel müslimin Seyyid Mehdi DADVER'in onlarca tarih kitabından faydalanarak çocuklar için kaleme aldığı bu mecmuayı farsçadan türkçeye kazandırdık ki tüm Ehlibeyt dostları bu kitaplardan faydalansınlar.

Bu kitabın hazırlanmasında bizlere yardımcı olan tüm kardeşlerimize teşekkür ederiz. Eğer baskı esnasında bazı hatalar meydana gelmişse, bu hatalardan dolayı özürlerimizi kabul etmenizi, tavsiye ve tenkitlerinizle bizlere yardımcı olmanızı umarız.

Allah cümlemizi Ehli Beyt'in(as) izinden gidenlerden eylesin.

Ihlas ile hizmet bizden, tevfik Allah'tandır.

Muhammed MUCAHİDİ

M. Cevad İSLAMİ

DOĞUMU:

Hz. Fatıma(as)nın ikinci çocuğu hicri 4.yılıının Şaban ayının 3.günü Medine'de dünyaya gözlerini açtı. Resulullah (s.a.v) onun doğum haberini duyduğunda, büyük bir sevinç ve coşkuyla kızının evine doğru yola koyuldu. Zehra'nın hizmetçisi "Esmâ" çocuğu beyaz bir beze sararak peygamberimizin huzuruna getirdi.

Sevgili peygamberimiz(s.a.v) onu kucağına alıp, sağ kulağına ezan ve sol kulağına ise kamet okuyarak, Hz. Hüseyin'i ilk kez, Allahın ismiyle tanıştırdı.

Doğumunun yedinci günü, Allah(cc)tarafından, peygambere nazil olan melek şöyle buyuruyordu: "Harun" "Musa" peygambere kardeş, dost ve onun tüm meselelerinde yardımına koşan bir yardımcı gibi, Ali de senin dostun ve kardeşindir. Öyleyse, bu çocuğun adını "Harun"un oğlunun adı olan "Şübeyir" (ki arapçası "Hüseyindir) koy. Böylece, Hz.Hüseyin'in ismi, Allah(cc) tarafından seçilmiş oldu.

Hüseyin'in doğumunun yedinci günü, Fatıma(sa) oğlu için bir koyun kurban keserek, fakirlere dağıttı.

H.z.Peygamber(s.a.v) defalarca, bu çocuğu kocağına alır, onu öperek ağlar ve şöyle buyururdu; "Hüseyin'in önünde büyük bir musibet var. Beni Ümeyye"den zalim bir grup, oğlumu öldürecektir. Ve onlar, kıyametde sonsuza dek, şefaetimden mahrum kalacaklardır."

PEYGAMBERİMİZİN (S.A.V) HÜSEYİN (A.S)' A OLAN SEVGİSİ:

Resulullah'ın ashabından biri olan "Selman'ı Farisi" bu konuda şöyle söylemektedir: "Resulullah'ı, oğlu Hüseyin'i dizine oturtup O'nu öperken gördüm ki şöyle buyuruyordu:" "Sen imamsın, imamın oğlu ve imamların babasısın. 9 imam senin soyundan gelecektir, ki sonuncusu, 'Mehdi-i Mev'ud'dur."

Peygamberin, Hüseyin'e olan sevgi ve muhabbetini en iyi şekilde anlatan söz şudur: "Hüseyin benden, ben de Hüseyin'denim. Kim Hasan ve Hüseyin'i severse beni sevmiş, kim onlara düşmanlık ederse bana düşmanlık etmiş olur."

HÜSEYİN(A.S) ANNE VE BABASINA İYİ BİR İDİ:

Hüseyin(a.s) ömrünün 6 yılını cediti Resulullah (s.a.v) ile geçirmiş ve Resulullah'ın ölümünden sonra, 30 yıl babası Ali (as) ile yaşayarak onun tüm dert ve zahmetlerine ortak olmuş ve sürekli babasını savunmuştu. Hatta, bir gün Mescid-i Nebi'ye girip ve ikinci halifeyi peygamberin minberinde konuşma yaparken gördüğünde, İmam, sinirlenerek şöyle seslendi: "Dedemin ve babamın minberinden aşağı in. Orası senin yerin değil."

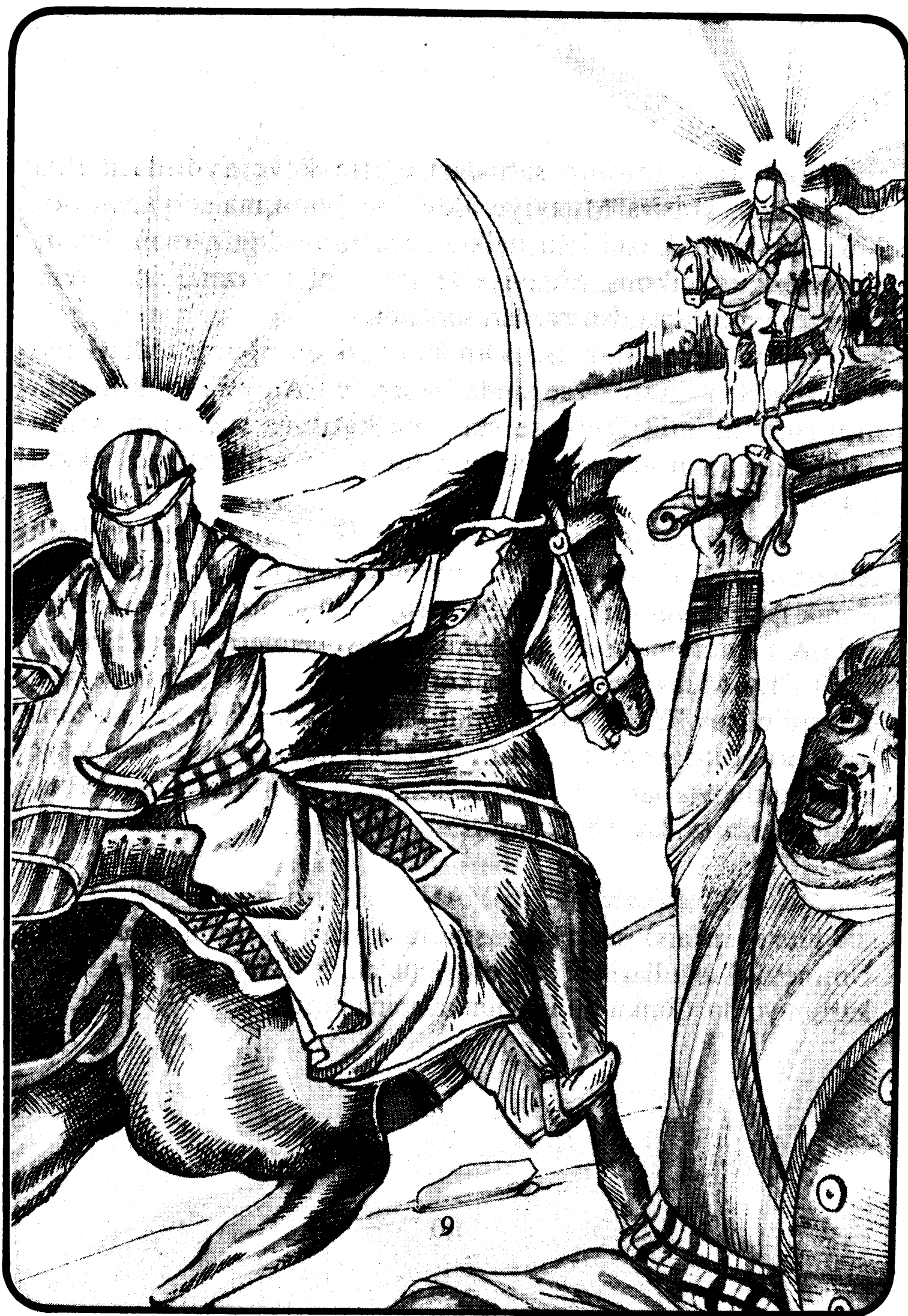
Babasının halife ve rehber olduğu bir kaç yıl içinde, fedakar ve canından geçmiş bir asker gibi, İslamı savunur ve zalimlere karşı mücadele ederdi.

"Cemel", "Sıffin", ve "Nehrivan" savaşlarında tıpkı kardeşi İmam Hasan-ı Mücteba(a.s) gibi savaşa katılır, babasının yanında düşmanla çarpıştırdı. Babasının şehadetinden sonra, kardeşine resmen biat ederek, onu, kendi imamı ve rehberi olarak kabul edip kendisine sorulan soruları, kardeşine havale ederdi.

MUAVİYE DÖNEMİNDE İMAM:

İmam Hasan-ı Mücteba(a.s), Muaviye tarafından şehit edildikten sonra, Ali(a.s)ın 46 yaşındaki ikinci oğlu Hüseyin(as) hilafet ve emirlik makamına geçti.

İmam, müslümanların başına gelen tüm kötülüklerin Muaviye tarafından olduğunu ve onun, İslam'ın esaslarını çeşitli hile ve tuzaklarla yok etmek istediğini çok iyi biliyordu. Ama Muaviye, halka, İslam'ın ve müslümanların yanında olduğunu gösterdiği için, onunla açıkça mücadele edemiyordu. Çünkü kendisinin de sonunda kardeşinin akıbetine uğrayacağını biliyordu. Onun için İmam, halkı aydınlatıp, cehalet ve gaflet uykusundan uyandırarak, yavaş yavaş şuurlu halkı kendisine çekmeyi başarmıştı. Böylece, onlardan, İslam'ın yararına faydalanacaktı.

İmam (a.s) mümin şahısları eğitmek ve aydınlatmakla meşgulken, arasıra Muaviye aleyhine konuşmalar yapıyordu. Muaviye, oğlu Yezid için halktan biat topladığı zaman, İmam, şiddetle karşı çıkmış, Muaviye'ye mektuplar yazarak, onu rezil etmişti. O mektuplardan bazıları şunlardır:

1- "Ey Resulullah (s.a.v)'ın halifesi olduğunu iddia eden Muaviye! Sen "Azra" vadisinde "Hucr bin Adiyy" ve dostlarını öldürmedin mi? Öyleyse sen, bir katil ve suçlusun, senin cezalandırılman gerekir ve senin ümmetin rehberliğine hakkın yoktur."

2- "Ey Muaviye! sen, yıllarca, halk arasında babası belli olmayan "Ziyad"ı, öz kardeşin ve Ebu Süfyan'ın gayri meşru oğlu olarak tanıtmadın mı? Böylece sen, soyunun temiz olmadığını itiraf ettin ve bu durumda sen İslam ümmetini yönetmeğe layık değilsin."

3- "Ey Muaviye! yaptığın kötü işlerden bir başkası ise akli dengesi bozuk "Yezid" adlı birisini, halkın başına dikip ve ona zorla halktan biat toplamandır. Yezid'i herkes, kötülüğü ve günahkarlığıyla tanımakta. Öyleyse sen, Allah'ın (cc) dinini bozup müslümanlarla alay ediyorsun."

YEZİD'İN KARŞISINDA İMAM:

Hüseyn(a.s) sert konuşmaları ve mektuplarıyla "Beni Ümmeyye" oğullarını rezil ettiği halde, Muaviye ona pek fazla karışmıyordu. Çünkü bu iş, onun salahına değildi.

Muaviye'nin ölümünden sonra, Yezid, kendisini İslam'ın halifesi olarak tanıtmış ve hükümetin temellerini sağlamlaştırmak için, önemli islami şahsiyetlere mektuplar yazarak, onları kendisine biat etmeğe davet etmişti. Bu yüzden, Medine'deki valisi Velid'e de bir mektup yazarak Hüseyin'den biat almasını, eğer karşı çıkarsa O'nu öldürmesini ve başını kendisine göndermesini istemişti. Muaviye defalarca, hatta ölüm döşeginde dahi, Hüseyin'e karışmamasını, çünkü bu işin sonunun iyi olmayacağını oğlu Yezid'e tavsiye etmişti. Ama şursuz ve bencil Yezid, tüm öğütleri ve değerleri ayaklar altına alarak, Hüseyin(as)'ın karşısına dikilmişti.

Medine valisi, Hüseyin(as)'a mektubun içeriğini bildirdiğinde Hz.Hüseyin(as) cevap olarak şöyle buyurdu: **"Ben şehadete hazırım. Bu soysuz Yezid, İslam'ın hakimi ve rehberi olduğu gün, İslam'ın ruhuna fatiha okumalıyız."** İmam Hüseyin (as) bu karşıt hareketlerle Medine'de kalamayacağını anlayınca, ashabıyla birlikte, gece yarısı Medine'den Mekke'ye doğru yola koyuldu. Hazretin bu göçü, hakikatte Yezid'e biat etmeğe karşı çıkmak demektir. Bu iş, Medine'yi harekete geçirmişti. Daha sonra da İmam özellikle hacılara konuşma yaparak, Yezid hükümetini şiddetle eleştirdiği zaman Mekke'yi ayağa kaldırmıştı.

Hüseyin(as)'ın bu hareketi, Kufe ile çevresindeki şehirleri etkilemiş ve halk, Yezid hükümetinin hak olmadığını ona biat etmenin, İslam'a ve müslümanlara ihanet olduğunu anlamıştı.

İMAM'IN KUFE'YE DAVET EDİLMESİ

Hüseyin(a.s)'ın kıyam ve hicret haberi, Yezid'in Kufe'deki hükumetine ulaştığında, herkes, İmam'ı Kufe'ye çağırarak, O'nu İslam'ın ve müslümanların halifelik makamına seçmeğe hazırlanmıştı. Çeşitli kervanları, yüklü mektuplarla Mekke'ye göndererek, Hüseyin(a.s)ı resmen Kufe'ye davet ettiler.

Ama İmam, Kufe'lilerin vefasızlığını bildiğinden ve onların babasına ve kardeşine yaptıklarını gördüğünden, önce amcası oğlu Müslim'i Kufe'ye gönderdi. Böylece Müslim olayları yakından görecektir ve eğer uygun görürse İmam'ı Kufe'ye davet edecekti.

Müslim, İmamın emri gereğince Kufeye doğru yola koyulmuş, Kufeye vardığında, sıcak ve coşkulu bir şekilde karşılanmış ve binlerce kişi, ona biat ederek, arkasında namaz kılmıştı.

Müslim, İmama bir mektup yazarak, ondan çabucak yola çıkmasını istemişti. İmam, Zilhecce ayının 8'ine dek, Mekke'de kalarak, halka konuşmalar yapmış ve onları Yezid'e karşı çıkmağa teşvik ettikten sonra, Irak'a doğru yola koyulmuştu.

İMAM'IN TEMSİLCİSİNİN AKİBETİ:

Yezid, Müslim'in çalışmalarından ve onun halktan biat topladığından haberdar olunca, en kötü ve zalim dostlarından sayılan, İbn-i Ziyad, tam yetki ile Kufe'ye göndermişti.

İbn-i Ziyad, Kufe halkının ahlakını ve haleti ruhiyesini çok iyi biliyor, onların imanlarının zayıflık ve gevşekliğinden, ayrıca, korku ve ikiyüzlüklüklerinden faydalanmasını iyi biliyordu. Halkı korkutarak, herkesi Müslim'in çevresinden uzaklaştırmıştı. İş öyle bir yere varmıştı ki, davet mektupları yazanların kendileri silahlanarak, Hüseyin(as)'ın temsilcisiyle çarpışmaya koyulmuştu.

Müslim, İbn-i Ziyad'ın satılmış askerleriyle, tek başına çarpışmak zorunda kalmıştı. İnsanı hayrete düşüren bir kahramanlıkla çarpıştıktan sonra, yakalanıp şehit edilmişti. İmam, Medine'den hareket ettiği ilk gece bile cihad ve şehadet haber vererek şöyle buyuruyordu: **"Kim aynı yolda canından geçmeğe ve Rabbine kavuşmaya hazırsa bizimle gelsin."**

Ve yine Mekke'de, ashabına cihad ve şehadetten bahsetmiş, şair Ferazdak, Müslim'in şehadet haberini kendisine verdiğinde ise şöyle buyurmuştu: "Müslim, Allah'ın rahmetine kavuşarak, görevini tamamladı ve bu risaleti omuzlarımıza yükledi. Bu emaneti yerine ulaştıracağımızı ümid ederim."

HÜSEYİN(A.S.)'İN HEDEFİ

Hüseyin(as)'ın bu kıyamdaki hedefi; Yezid hükümetini alaşağı etmek, iyiliği emretmek, kötülükten sakındırmak ve zulüm karşısında mukavemet etmektir. Bu görev kendisine Allah (cc) tarafından verilmişti. Defalarca peygamber (s.a.v) ve babası Ali (as), O'nun şehadet haberini vermişlerdi.

İmam Hüseyin (as)'ın kendisi, imamet ilmi ile, bu hicretin şehadet ile sonuçlanacağını biliyordu. Ama Hüseyin(as), Allah'ın (cc) emrine itaattan çekinerek, şehadetten ve ölümden korkacak birisi değildi. O, belayı keramet, şehadeti ise saadet bilen bir imamdı. Sonunda Kerbela'ya doğru hareket ederek kendisi ve tüm ashâbı şehit ve tüm ailesi esir olmuştu ama esir oldukları halde, Kerbela şehitlerinin mesajını tüm cadde ve pazarlardaki halka ulaştırarak, Beni Ümeyye'nin uşaklarını rezil etmişlerdi.

HÜSEYİN(A.S.)'İN VE ASHABININ AŞURA GÜNÜNDEKİ ÇEHRESİ:

Hüseyin (a.s) Aşura günü tıpkı bir nur gibi parlayarak, ashâbına kudret ve ümit bağışlıyordu. Hz.Hüseyin hakkında, Resulullah (s.a.v) şöyle buyurmuştu: "Hüseyin hidayet güneşi ve ümmetin kurtuluş gemisidir."

Hız.Hüseyin şöyle buyurdu: "Ey dünya halkı! Ben savaşmaya ve kılıç kuşanmaya kalkışmadım. Zalimler soyundan alçak bir adam olan Yezid, beni iki şeyden birini, ya kılıç çekip dinimi ve şerefimi savunmak veya zillete ve alçaklığa boyun eğmek zorunda bıraktı. Ama, zillet ve teslimiyetin bizden uzak olduğunu biliyorsunuz. Ben zalimlere karşı mücadeleyi seçmek zorundayım." Daha sonra Hız.Hüseyin Yezid'in askerlerinin karşısına çıkarak şöyle buyurdu: "Benimle savaşarak beni öldürmeniz, din ve dünyanın kurtuluşu değildir. Eğer savaşmak isterseniz, bir toplantı yaparak, herkesten oy alınız. Bakalım, kim Resulullah'ın oğluyla savaşmak istiyor ve hangi sapık grup, beni öldürdükten sonra, sizinle beraber olmak istiyor? Irak valisi Mercan'ın oğlu, alçak ve kudrete ulaşmak isteyen biridir. Sizleri aldatarak mahvetmek istiyor. Beni öldürdükten sonra, pişman olacağınızı ve bundan dolayı birbirinizi kınayacağınızı biliyorum. Öyleyse savaşmadan önce, yaptığınız iş hakkında düşünün. Beni koruyan Allah(cc) olduğunu, ve başıma gelecek hiç bir şeyden korkmadığımı bilin. Ben Resulullah'ı şöyle buyururken duydum: **"Dünya; kafirin cenneti ve müminin zindanıdır."** Ölüm, bizim mutluluğumuzun sizin ise kötü günlerinizin başlangıcıdır. Bu dünya ile öteki dünya arasındaki tek köprü ölümdür.

Eğer siz savaşa kalkışırsanız biz de ashabımızla ve değerli evlatlarımızla kendimizi savunmaya kalkarız. Eğer zafere ulaşırsak bu bizim için yeni bir şey değildir. Ve eğer öldürülürsek, dünya bizim yenilmediğimizi bilir.

Ey zavallılar! şuurlu halk yollarını kaybetmemek için bir meşale ve kılavuz arar. İşte ben bu ümmetin meşalesiyim. Ama siz,

kendi meşalenizi söndürmek istiyorsunuz. Siz kiminle savaştığınızı biliyormusunuz? Siz benimle değil, Allahla(cc) savaşıyorsunuz." Hüseyin(a.s.)'ın konuşmasından sonra düşman ordusunda karışıklıklar başgöstermişti. Savaşa istekli olanlar, eğer savaşı derhal başlatmazlarsa, Hüseyin(a.s.)'ın konuşmalarıyla orduyu dağıtarak, tüm planlarını suya düşüreceğini anladıklarından hemen savaşı başlatmışlardı.

Ve Hüseyin (a.s) şöyle bağırdı: "Ey benim büyük ve değerli ashabım! Savaş vakti geldi kalkın!" Züheyir, Habip ve... ashabı, İmam'ın savaş emrinden dolayı sevindiler. Her biri, diğerinden öne geçmek ve savaşmak için izin istiyorlardı. Kameri Beni Haşim (Abbas), Ali Ekber, Kasım ve diğerleri gibi akraba ve evlatları kendilerini çarpışmaya hazırlamışlardı. Onlar tıpkı birer arslan gibi, düşman saflarına saldırarak karşılarına çıkan herkesi öldürüyorlardı. Hüseyin(a.s.)'ın kendisi dahi o kadar cesaret ve kahramanlıklar göstermişti ki, "İbn-i Şehr Aşub'un naklettiğine göre iki bin kişiyi öldürmüştü.

Hüseyin(a.s), ashabından ve yakınlarından her biri gözlerinin önünde öldürüldükçe daha kuvvetli, güçlü ve kararlı adımlarla ilerliyordu. Düşman askerlerinden biri, Aşuradaki olağanüstülüklerden şöyle bahsediyor: "Hüseyin(a.s) Aşura günü, her şehid verdikçe, solup hüznüleneceğine, yüzünün dahada açıldığını, nurlandığını ve çarpışmalarda, daha güçlü ve sebatli olduğunu görüyorduk."

Fedakar savaşçılar, o susuz dudakları ve aç karınlarıyla öylesine mertlik ve kahramanlık gösteriyorlardı ki, düşman askerlerinin kumandanı olan Sa'd'ın oğlu şöyle bağırmak zorunda kaldı. "Eğer

böyle savaşmak istiyorsanız, hepiniz Hüseyin'in ve dostlarının kılıçları altında parça parça olacaksınız," Onun için 4 bin kişi civarındaki okçulara ve kılıç kullananlara hep birlikte saldırmaları emrini vermiş ve savaş daha da kızışıp, şiddetlendi. Hüseyin (a.s) ashabından herbiri yere düştükçe şöyle diyorlardı:

"Allahım! Bu fedakarlığımızı kabul eyle!"

Allah'ın selamı pak ruhunuza olsun ey Allah'ın ve Hüseyin'in yolundan gidenler ve ey Kuran yolunun gazileri. Hüseyin(a.s)'ın kendisi dahi başından kanlar dökülürken, ellerini göğe doğru kaldırarak şöyle diyordu: "Ey benim ümitlerimin ve arzularımın kaynağı olan Allah! Sana tevekkül ediyor ve sana ümit bağlıyorum. Bu kurbanlıkları bizlerden kabul eyle!" Sonunda Hüseyin(a.s) ve değerli ashabı, Şeyh Müfit'in naklettiğine göre, Hicri 61.yılın Muharrem ayının 10.günü olan Cumartesi günü, şehadet şerbetini içerek, birbirlerinin yanında şehid oldular ve gelecek nesillere şeref ve mertlik dersi verdiler.

HZ.HÜSEYİN(A.S) NİÇİN UNUTULMUYOR?:

Kalpleri titreten bir şehadeti, çile ve ızdırapla dolu bir yaşamı, bütün ashabı şehid ve bütün çocukları esir olan ve herşeyini Allah(cc) için fedâ eden birisi hiç bir zaman hatıralardan silinmediği gibi zaman geçtikçe de halkın ona olan sevgi ve bağlılıkları dahada bir artacaktır. Her yıl halkın ona olan aşk ve muhabbetleri daha da çoğalacaktır.

Hüseyin (a.s), zahmetlerle dolu 56 yılını, Allah(cc) yolunda ve Allah(cc)'a ulaşmak için harcamış defalarca da Allah'ın evini ziyarete yaya olarak gitmişti.

Namaz'ı, dua'yı ve Allah'a yalvarıp yakarmağı çok severdi. Hatta ömrünün son gecesinde bile, Allah'a ibadet ve dua ile meşgul olmak için düşmanlarından kendine mühlet tanımlarını istemişti.

Dostlarından biri Hüseyin(a.s)'ın ibadetleri ve onun Arefe duası hakkında şöyle der: "Zilhacce ayının onuncu günü Hüseyin(a.s), Arafatın yakıcı çölünde Kabeye doğru dönerek, kalbinin derinliklerinden şu duayı okurdu." Bu duadan küçük bir bölümün tercümesi şöyledir:

"Allah'ım! sana doğru yöneliyorum ve senin varlığına şehadet ediyorum. Beni sen yarattın, her zaman korudun ve beni çeşitli nimetlerle rızıklandırdın.

İradesini hiç bir şeyin değiştiremediğı, ve bağışlayıcılığını kimsenin engelleyemediğı Allah'a hamd olsun.

Allah'ım! nefsimde ve vücuduma iman zenginliğı, gönlümde yakın, yaptığım işlerde ihlas, gözlerimde nur, dinim de basiret ve açık kalplilik nasib eyle."

HÜSEYİN(A.S)'IN, DOSTLARININ GÖNLÜNDEKİ YERİ

Halkın Hüseyin(a.s)'a olan hürmetleri onun halkla yaşayıp, kendini onlardan ayrı bilmemesinden ileri gelmektedir. Örneğin; Bir gurup fakir, sofralarında oturmuş kuru ekmek yiyorlardı. İmam Hüseyin(a.s) o mahalleden geçerken, onu yemek yemesi için sofralarına davet ettiler. İmam, onların davetini kabul ederek, sofralarına oturdu. Tıpkı onlar gibi ekmekleri ufalayıp yiyor ve şöyle buyuruyordu: "Allah kibirlileri sevmez." Bu ve bunun gibi yüzlerce ahlâki örnekler, Hüseyin(a.s)'ın şehadetini halkın zihninden silmediğı gibi, her yıl halkın Hüseyin(a.s)'a olan

bağlılıklarını daha da güçlendirmektedir.

Yoksa, Hüseyin(a.s)'ın ne lüks sarayları, ne askerleri ve ne de türlü türlü hizmetçileri vardı. Hiç bir zaman evinin kapısını, tıpkı öteki zalim ve tağuti güçlerin yaptıkları gibi halka kapamaz ve onlar da Resulullah(s.a.v)'ın haremmini hiç bir zaman boş bırakmazlardı.

Ashabından biri Hüseyin(a.s) hakkında şöyle buyuruyordu: "İmam Hüseyin(a.s)'ın sırtında yara izleri vardı." Oğlu İmam Zeynel Abidin (a.s) dan bunun sebebi sorulduğunda şöyle buyurdu: "Babamın arkasındaki iz akşamları sırtına alıp, fakir ailelere, yetim çocuklara ve dul kadınlara götürdüğü yemek çuvallarının izidir."

Bilim adamlarından biri İmam Hüseyin(a.s) hakkında şöyle buyurmaktadır: "Biz tarihe baktığımızda, bazı insanların, insani sıfatlar açısından seçkin olduklarını görürüz. Bir kısmı cesaretle, bazıları takva da, başka bir bölümü ise cömertlikte, ama İmam Hüseyin(a.s) bir veya birkaç sıfatta seçkin ve mümtaz değildi. O, tüm sıfatlarda ve iyi huylarda seçkindi ve kendinde tüm insani kemâl ve vasıfları toplamıştı.

Evet, işte Muhammedi nübüvvetin varisi olan bu kişidir, Ali'nin mertliğinin ve adaletinin varisidir. Fatıma'nın iffet ve dürüstlüğünün varisidir. Tüm faziletlerin, fedakarlıkların, Allah'a ibadet ve ulvi bir şekilde onu arzulamanın simgesidir.

AŞURA HANGİ GÜNDÜR?

Aşura; cahiliyet döneminde, Arapların oruç tutup, kutlama programları hazırladıkları veya resmi bayram olarak kutladıkları bir gündür. İran'da Nevruz günü nasıl bayram olarak kutlanıyordu

ise, Arap tarihinde de Aşura günü tarihi bayram günü idi. Halkın, şehirlerini süsleyip, yeni elbiseler giydiği ve çeşitli Arap kabilelerinin birbirini ziyaret ettiği gündü. Günümüzde de "Yezidi" adıyla meşhur Araplardan bir grup bu günü kutlamaktadır.

Hicri 61. yılda Kerbela olayı meydana gelince, Arapların ve müslümanların bu uygulamaları değişti. Haram aylardan sayılan, savaş ve öldürmenin yasak olduğu Aşura, Adem oğullarının en iyilerinden biri olan Hüseyin bin Ali(as)'ın şehadet günü, Şiiler için hüznün, matem ve şehitlerin hatıralarını anma günü oldu.

Hüseyin(as)'ın ve ashabının şehadetlerinin ilk yıldönümünde, binlerce kişi kabrin etrafında toplanarak, matem merasimleri düzenlediler.

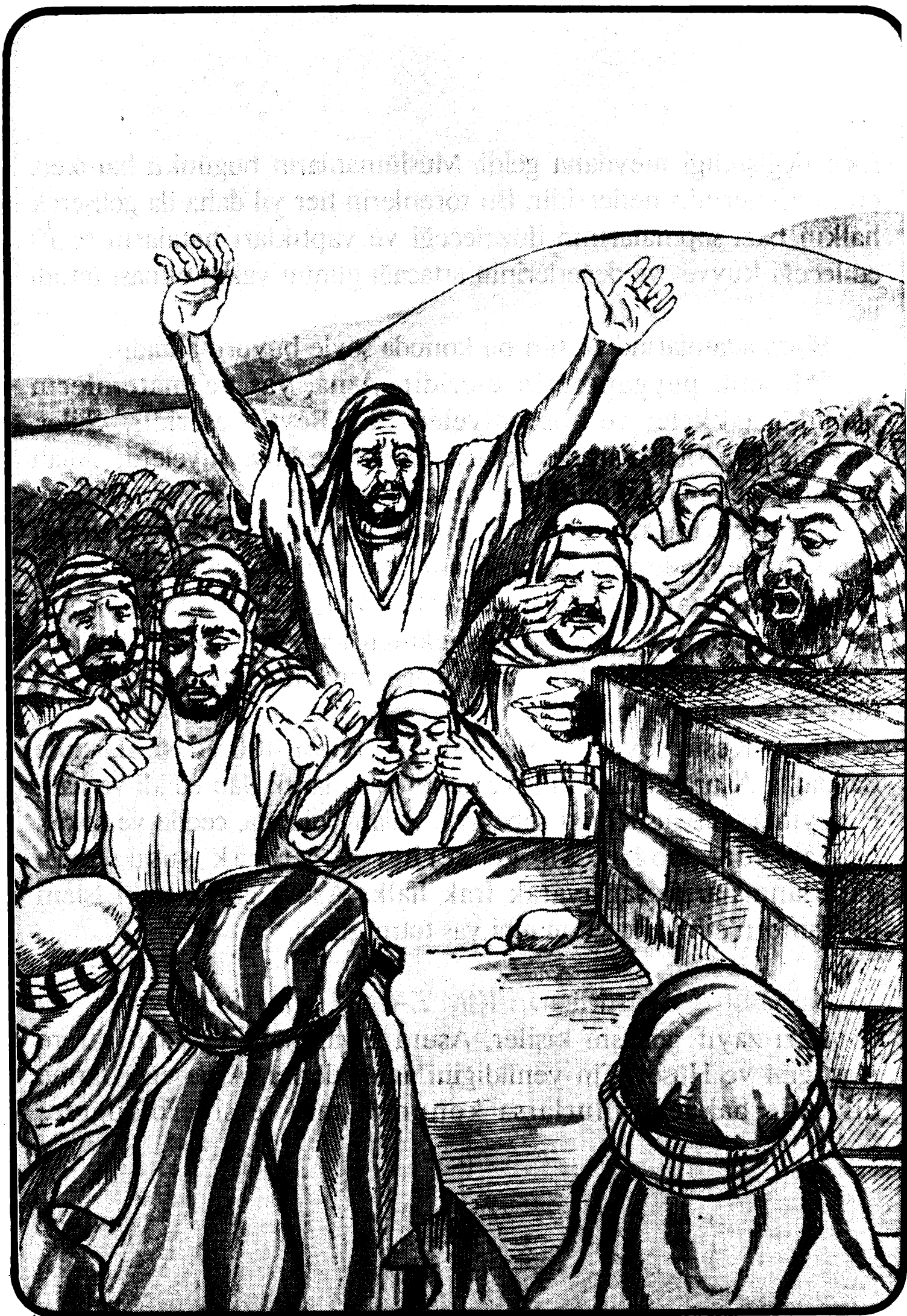
Beni Ümeyye ve Yezid hükümetinin başlangıcından bugüne dek, Ehli Beyt dostlarından yüzbinlerce insan, matem ve anma merasimleri düzenler ve kafileler halinde Kerbela'ya doğru yola çıkarlar.

Kerbela'dan uzak olanlar, kendi şehirlerini Kerbela yaparak, matem toplantıları düzenlerler. Mısır'da "Fatimiler" Aşura gününü Hüseyin(a.s)'ın matem günü ilan ederek kadınlı erkekli Ümmü Gülsüm'ün kabri başında toplanıp, yas tutarlardı.

Mısır da Fatimiler hükümeti döneminde Aşura, resmi hüznün ve matem günü idi.

İran'da Mu'iz-ul Devle-i Deylemi Aşura gününün resmi tatil olarak ilan edilip, tüm devlet memurlarının ve halkın işi bırakarak yas tutmalarını emretti.

İran, Irak, Mısır, Hindistan ve diğer ülkelerdeki matem törenleri sebebiyle, müslüman halk arasında, ruhi bir hareket ve

fikir değişikliği meydana geldi. Müslümanların bugünkü hareketi, onun etkilerinin neticesidir. Bu törenlerin her yıl daha da gelişerek halkın bazı sapmalarının düzeleceği ve yaptıkları hataların telafi edileceği kuvvet ve değerlerinin artacağı günün yakın olması ümidi ile.

Bilim adamlarından biri bu konuda şöyle buyurmaktadır:

"Mescid, peygamberin eseridir. Ama, yas ve matemlerin yapıldığı tekkeler ve hüseyniyeler, Ehli Beytin eseridir." Şiiler, mescitlerde, Allah'a ibadet ve dua ederler ve hüseyniyelerde Allah aşıklarını ve onun yolunun kurbanlarını anarlar."

Tarih boyunca hiç bir güç, Hüseyin'in yolunun temsilcilerinin hareketini engelleyememiştir. 13 asır boyunca bu coşkulu hareketin sönmediğini tarih göstermiştir. Hüseyin (a.s)'ın ve ashabının şehadeti böyle bir günde vuku bulduğu için, artık o gün bayram yapmak, süslenmek, kutlama programı düzenlemek ve oruç tutmak uygun görülmemiştir."

İbn-i Kesir şöyle yazmaktadır: "Hicri 400.yıl sıralarında Bağdat'ta Aşura günü,, milli ve genel yas olarak ilan edildi ve halk Hüseyin(as)'ın susuzluğu sebebiyle Allah yolunda, cedde ve sokak başlarında soğuk su ve şerbet dağıtarak susuzların yararlanmalarını sağlayarak Irak halkı Aşura günü, tıpkı İslam peygamberi'nin vefat günü gibi yas tutmuşlardı.

KERBELA KIYAMINDA KİM ZAFERE ULAŞTI?

Bazı zayıf görüşlü kişiler, Aşura kıyamında Yezid'in zafere ulaştığını ve Hüseyin'in yenildiğini zannederler. Ama eğer tarihe dikkatle bakacak olurlarsa konunun tam tersine olduğunu

anlayacaklardır. Çünkü zaferin anlamı, insanın sağ kalması ve düşmanın öldürülmesi demek değildir. İnsanın kendisi ölse bile, zafer; amaç, fikir ve hedeflerdedir. Yenilgi; ölmek ve savaş meydanında can vermek değildir. Yenilgi, amaç, hedef ve inancın ölmesi demektir.

Hüseyin(as) ve ashabı, Aşura olayında şehit, evlatları esir ve malları yağmalandı ama Hüseyin(as)'ın mesajı tarih boyunca canlı kaldı. Çünkü onun hedefi, milyonlarca insanın tarih boyunca bayraktarlığını yaptığı "İslam'ı yaymak, zulüm ve adaletsizliği önlemek" idi. Ama Yezid'in hedefi yok olup ortadan kalktı. Yezid'in hedefi yalnızca Hüseyin(a.s)'ı ve ashabını öldürmek değildi, onun asıl hedefi İslam'ı ve sevgili peygamberimiz(sav)'in değerli sünnetini ortadan kaldırmaktı. Ve Hüseyin (as) bu sinsi amaca karşı çıktığından Yezid, O'nu ve ashabını öldürerek evlatlarını esir etmekle, işin biteceğini ve hedefine varacağını zannediyordu. Ama o, Allah'ın, İslam dinini, Kuran'ı, peygamberlerin ve Resulullah'ın sünnetini koruyacağından gafil idi. Tarihteki tüm zalimler, zorbalar ve güçlüler her zaman peygamberlerle (Allah'ın selamı hepsinin üzerine olsun) mücadeleye kalkışarak savaşır, onları öldürürler veya sürgüne gönderirler yada yalnız bırakırlardı. Hepsi de aynı kötü hedefi izliyorlardı. Ama onların hiç biri başarıya ulaşamadılar. Ne Nemrud, ne Firavun ve nede başkaları... Asırlar sonra, halk arasında, tarihteki zalimlerden hiç bir iz kalmadığı halde, ilahi peygamberler ve dini liderlerin sevgisinin, halkın kalplerinin derinliğinde varolmasından daha büyük ve değerli bir zafer olabilir mi? Onları insanlık tarihi yüce değerler olarak bilip,

hatıralarında ebedileştirmiştir. Bugün, tarihin soylu kıyamcıları ve dini rehberlerinin mezarlarını, kalpleri muhabbet dolu aşıkların, kilometrelerce yolu katederek ve çeşitli zahmetlere katlanarak, ziyaret ettiklerini görmekteyiz. Ama tarihteki zalimlerin mezarlarının hiç bir ziyaretçisi ve seveni yoktur. Çünkü onların kimseye verebilecekleri bir şeyleri yoktur.

Kerbela faciasından sonra, Hz.Hüseyin'in zaferlerinin ve Yezid'in yenilgisinin belirtileri ortaya çıktı. Çünkü Hüseyin(as)'ın geride kalan yakınları, adım attıkları her yerde, halk onlara sevgi gösterilerinde bulunuyor ve onların düşmanlarına lanet ederek onlara olan nefretlerini belirtiyorlardı. Hatta Yezid'in kendi ailesi arasında bile, kimse Yezid'e saygılı davranılmadığı gibi, ona itiraz ediyorlar ve yaptığı kötü işten dolayı onu kınıyorlardı.

HZHÜSEYİN'DEN KISA SÖZLER:

1- İmam Hüseyin, Aşura günü şöyle buyuruyordu: "Halk dünyaya bağlıdır ve dinleri dillerindedir. Dinin kendilerine zarar vermediğini bildikleri sürece onun çevresinde dönerler. Ama eğer herhangi bir imtihan karşlarına çıkarsa, gerçek dindar olan çok azdır."

2- Hazret, oğlu İmam Zeyn-el Abidin'e şöyle buyurmuştu: "Allah'tan başka hiç bir dayanağı olmayan birine zulmetmekten kaçın."

3- Aşura günü evlatlarıyla vedalaştıktan sonra ise şöyle buyurdu: "Ağlamayınız, gözyaşı dökmeyiniz, benim gitmemle sizin dert ve musibetleriniz bitmeyecek. Bu, sizin rahatsızlık ve hüznelerinizin başlangıcıdır. Kendinizi iyi koruyun ki Allah(cc)

sizin koruyucunuzdur. Benden sonra düşmanın karşısına çıktığınızda değerinizi azaltacak sözler söylememeye dikkat edin."

4- "Halkın en kötüsü, ahiretini dünyası için satan kimsedir."

5- "Halkın seni övmesi için hiç bir iş yapma. Ve utandığın için onu bırakma."

6- "Allah'a kul olanlar, başkasına kul olmazlar."

7- "Kardeşim İmam Hasan'ın kendi döneminde yaptıkları Allah'ın emri ile idi. Ve benim yaptıklarım da Allah'ın emriyledir."

8- "Seni pişman edecek ve özür diletecek olan sözden çekin ve söyleme."

İMAM (A.S)'İN KİMLİĞİ:

Adı: Hüseyin(as)

Lakabı: Seyyid-üş Şüheda

Künyesi: Ebu Abdullah

Babası: Ali(as)

Annesi: Fatıma-tüz Zehra(sa)

Ceddi: Resulullah (sa.v)

Doğum yılı: Hicri 4.yıl

İmamet süresi: 10 yıl

Ömrü: 57 yıl

Şehadet: Hicri 61. yılda Yezid'in emriyle şehit edildi.

Mezarı: Kerbela (Irak'ta)

AŞAĞIDAKİ SORULARI DİKKATLE CEVAPLAYINIZ:

1- Niçin İmam'ın adını Hüseyin koydular?

2- Niçin Hz.Hüseyin zalim bir halife sayılan Muaviye devrinde sessiz kaldı?

3- Hazret Kufelilerin davetine cevap olarak niçin Müslim'i gönderdi?

4- Hüseyin(as) ve ashabı Aşura günü yenilmediler. Niçin.?

5- Niçin Hz.Hüseyin'in hatıraları her geçen yıldaha da canlanmaktadır?